

opusdei.org

Utorok po 3. velkonočnej nedeli

Rozjímanie na utorok 3.
velkonočnej nedeli.

Navrhované témy: Ježiš je
pravý chlieb z Neba;
Eucharistia, stred a koreň
kresťanského života; starať sa o
Omšu a byť eucharistickými
dušami.

06.05.2025

PO ROZMNOŽENÍ chlebov a rýb
nasledoval zástup Ježiša do
Kafarnauma. Tam sa ho pýtali, čo
majú robiť, aby sa mohli pripojiť k

Božím skutkom. Majster im odpovedal, že kľúčom je uveriť v neho ako v toho, ktorého poslal Otec (porov. Jn 6, 22-29). Teraz sa zamýšľame nad pokračovaním tohto dialógu, keď poslucháči žiadali zázrak na potvrdenie jeho slov, akoby zázrak z predchádzajúcej noci nestačil. „Povedali mu: *Aké znamenie urobíš, aby sme videli a uverili ti? Čo urobíš? Naši otcovia na púšti jedli mannu, ako je napísané: ‚Dal im jesť chlieb z neba.‘*“ (Jn 6, 30-31).

Zástup vyzval Ježiša, aby im ukázal, či dokáže niečo podobné ako Mojžiš a jeho zázraky. Pán však pochopil ich znepokojenie a začal im vysvetľovať skutočný pôvod manny. Učil ich, že dôležitejšie ako táto udalosť je to, čo zvestovala: chlieb večného života, pravý chlieb z Neba. „Ježiš im odvetil: *Veru, veru, hovorím vám: Nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva pravý chlieb z neba.*

Lebo Boží chlieb je ten, ktorý zostúpil z neba a dáva svetu život (Jn 6, 32-33).

Ježiš je nový Mojžiš, ktorý prináša naplnenie prorokových predpovedí. Tie znamenia to ukazujú:

rozmnoženie chlebov pripomína dar manny na púšti a chodenie po vode evokuje prechod cez Červené more.

V oboch prípadoch však Ježiš prekračuje rámec toho, čo bolo ohlásené v Pentateuchu. V

skutočnosti po nasýtení päťtisíc ľudí tí, čo boli svedkami zázraku,

vyhlásili: „Toto je naozaj ten prorok, ktorý má prísť na svet“ (Jn 6, 14); a

neskôr, keď počuli, že tento chlieb môže dať život, „povedali mu: *Pane, vždy nám dávaj taký chlieb* (Jn 6, 34).

Je to prirodzená reakcia.

Samaritánka sa pýtala na to isté, keď jej Ježiš hovoril o vode vyvierajúcej k večnému životu. Aj my, podobne ako ten zástup, chceme, aby Boh zväčšil našu túžbu prijímať tento životodarný chlieb.

„JEŽIŠ im povedal: *Ja som chlieb života*“ (Jn 6, 35). Tieto slová sú ústredným zjavením našej viery. Štvrté evanjelium sa nezmieňuje o ustanovení sviatosti Eucharistie. Namiesto toho sa tu sprostredkúva teológia tejto sviatosti. Ježiš je predstavený ako chlieb, ktorý dáva zmysel a nádej pozemskému putovaniu, ako pokrm, ktorý dal Boh Eliášovi, aby kráčal „štyridsať dní a štyridsať nocí na Horeb, Boží vrch“ (1 Kr 19, 8). Ježiš je chlebom života, pretože zostal vo sviatosti Eucharistie ako „prameň a vrchol celého kresťanského života“^[1], ako „stred a koreň vnútorného života“^[2]. Prameň a vrchol; stred a koreň. Túto veľkosť dosahuje preto, že obsahuje samého Ježiša Krista, pôvodcu milosti, a preto, že „v nej dosahuje svoj vrchol posväcujúca činnosť Boha voči nám i náš kult voči nemu“^[3].

„Eucharistia je sám Ježiš, ktorý sa nám celý dáva. Živiť sa ním a žiť v ňom prostredníctvom eucharistického prijímania, ak tak robíme s vierou, premieňa náš život, premieňa ho na dar Bohu a našim bratom a sestrám. Živiť sa týmto Chlebom života znamená vstúpiť do harmónie s Kristovým srdcom, osvojiť si jeho rozhodnutia, jeho myšlienky, jeho správanie. Znamená to vstúpiť do dynamizmu lásky a stať sa ľuďmi pokoja, ľuďmi odpustenia, zmierenia, solidárneho zdieľania. To isté, čo robil Ježiš“^[4]. Svätý Josemaría to dobre prežíval, pretože ako mladý muž trávil dlhý čas pred svätostánkom. Preto radil: „Buď eucharistickou dušou! — Ak bude stred tvojich myšlienok a nádejí svätostánok, dieťa, aké hojné plody svätosti a apoštolátu!“^[5].

BYŤ DUŠOU EUCHARISTIE nás vedie k osobitnej starostlivosti o svätú Omšu, aby sme každý deň oživovali Božou milosťou a silou. Na tento účel môžeme prosiť Pána, aby nám dal naučiť sa vnímať slová, ktoré on sám adresuje Otcovi a ktoré nám Cirkev predkladá pri každom slávení. Takto bude Božia svätosť čoraz viac zasahovať do nášho bežného života, do našich úspechov a neúspechov, do našich ťažkostí a radostí, a v tom nám môže pomôcť aj rozjímanie nad čítaniami, príprava duchovnými prijímaniami alebo poďakovanie za účasť na svätej Omši a za prijímanie. Ak sa vydáme touto cestou, budeme chcieť pozdraviť Ježiša vo svätostánku, byť s ním osamote, stráviť tam viac či menej dlhý čas modlitby.

Môžeme tiež prosiť Pána o milosť, aby sme boli citlivejší na jeho prítomnosť v Eucharistii. Ježišu: zväčši našu vieru, daj nám viac

svetla v našom rozume, aby sme pevne verili a hlboko sa ponorili do tajomstva tejto sviatosti. A tiež nám daj viac lásky, viac sily túžiť po častom prijímaní a zo všetkých síl milovať tvoju prítomnosť vo svätostánku. Pomôcť nám môže rada svätého Josemaríu: „Navštevuj často, fyzicky či len v duchu, svätostánok, aby si sa uistil a upokojil. Ale tiež preto, aby si sa cítil milovaný... a sám miloval!“^[6].

Prosme Máriu, eucharistickú ženu, aby nám pomohla milovať svojho syna tak ako ona; chceme prijímať Ježiša s rovnakými dispozíciami ako ona: „S takou čistotou, pokorou a oddanosťou“.

[1] *Lumen Gentium*, bod 11.

[2] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 69.

[3] *Kompendium Katechizmu*
Katolíckej Cirkvi, bod 274.

[4] František, *Anjel Pána*, 16-VIII-2015.

[5] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 835.

[6] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 837.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/utorok-
po-3-velkonocnej-nedeli/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/utorok-po-3-velkonocnej-nedeli/) (13.08.2025)